

Bâtını İfsad Süreci ve Karşı Devrimde Kavramlarımızın Fıkhi

Hamza Türkmen

Fethullahçı Terör Örgütü öncülüğünde kalkışılan 15 Temmuz 2016 Askerî Darbe Girişimi'nin vahameti birçoğumuzda travmalar oluşturdu. Türkiye genelindeki Askerî Darbe Girişimi'ne karşı İstanbul'dan Siirt'e, Ankara'dan Malatya'ya, Sakarya'dan Diyarbakır'a kadar tekbirlerle, salalarla ölümüne ortaya konan sivil direnişin kimliksel rengi, kitleselliği ve zamanlaması ile ortaya çıkan başarı ise belki 300 yıllık makûs ümmet tarihi içinde en önemli sevincimiz ve kazanımımız oldu.

15 Temmuz gecesi tanklara, helikopter saldırılarına karşı ortaya konan silahsız direniş, Çin'de özgürlüğü için Tiananmen Meydanında tanka karşı duran bireyci direniş edebiyatının çok çok fevkinde ve binlerce feda eylemcisi mümin ve mümine yüreklebirlikte bir diriliş ve uyanış destanı olarak karşımıza çıktı. Şimdi Batı medyası ve think tank kuruluşları ümmet coğrafyasındaki yerel ve küresel vesayete karşı gösterilen bu destansı direniş hamlesinin kimlik ve onur aşıl原因 etkisinin sirayet edici yanını perdelemek için faşizmi ve İslamofobiği kalkanlaştırmaya çalışıyorlar.

Bu kalkışmanın vahameti ve önceden olasılık hesapları içinde varlığının tahmin edilememesi, sahip olduğumuz istihbarat, haber, komplo ve güvenlik telakkilerimizi de bir kez daha gözden geçirmemize neden olacaktır. Ayrıca darbe girişimi karşısında bayrak ve tekbirler eşliğinde gösterilen sivil direnişin eşsizliği ve İslami hareketler tarafından dualarla desteklenmesi, İslami kavramlar, semboller ve metot algımızla ilgilibazı bilgi ve yorumlarımızı yeniden inceleme ve müzakere etmeye yol açacaktır. Çünkü ürünün son derece ciddi bir darbe teşebbüsüyle ortaya çıkan söz konusu yapılanma hakkındaki bilgimiz çeşitlenmek ve yenilenmek konumundaysa, tabii ki vakıa ile ilgili birçok tespitimizin de değişimi kaçınılmaz olacaktır.

2008'de Ali Bulaç, Fethullah Gülen hareketinin sosyolojisiyle ilgili gözlem ve analizlerini kitaplaştırmıştı. Tevhidî uyanış sürecimizin kavramlarını çarpıtarak, yeniden ümmetleşme çabalarımızı tahfif ederek yazdığı "*Din-Kent ve Cemaat*" adlı bu kitabını o zaman iki uzun yazıyla farklı açılardan eleştirmiştim. Yine kendi İslami mücadele süreçlerinin özeleştirisini vermek yerine, 2002'de vahyî ölçüleri çiğneyen kurgusal bir "*Yeni İslamcılık*" akımı içinde Fethullah Gülen çizgisine sığınmaya çalışan Ali Bulaç, İhsan Eliaçık, Yalçın Akdoğan gibi kişilerin yanılgılarına da "*Türkiye'de İslamcılık ve Özeleştirisi*" kitabımda işaret etmiştim.

Ayrıca son yıllarda FETÖ haline evrilen Güleni "Hizmet Hareketi"nin yanlışlarını ve çelişkilerini de bu harekete meyleden insanların zaafalarını da hep tartıştık. Güleni hareketin yanlışları ve çelişkileri ile onlara meyledenlerin zaafaları İslami tebliğ ve inşa çabası içinde olanların hep gündeminde oldu ve zihinsel arşivlerinde yer tuttu.

Örneğin:

* Bâtını-gelenekçi İslam anlayışlarıyla taşıdıkları yanlışlar ve vahdet-i vücudçu din algılarını ulusalcılıkla ve dinler arası ittifak çabalarıyla cem etmeleri...

* “Siyasal İslam” karşıtı 12 Eylül 1980 Askerî Darbesi sürecinde Gülen’in Türkiye çapında arananlar listesinde olmasına rağmen şehir şehir gezip yüksek bürokrasiye konuşmalar yapması, onun ve cemaatinin şahsında Türk-İslam sentezci ılımlı/eklektik bir İslam algısının önünün açılması...

* Becerili modern eğitim süreçlerinde gençleri bâtını/esoterik din algıları ile etkileyebilmeleri ve İhvan-ı Safa benzeri gizemli cemaat yapılarının daîsi haline getirebilmeleri...

* Gülen’in 1987-88 başörtüsü yasaklarına karşı direnen Müslüman genç kız öğrencilere attığı iftira. Ayrıca 28 Şubat 1997 başörtüsü direnişimizi de “furuat” fetvası ile kırmaya çalışması...

* 28 Şubat öncesi ve sonrası süreçlerde Terörle Mücadele Şubelerine düşen Müslümanların karşılaştıkları komplo ve işkencelerin faileri arasında Gülençi polislerin de bulunduğu aktarımları...

* Cemaat’e ait Asya’daki Türki okulların/kolejlerin mezunları rotasyon için Türkiye’ye getirilirken 1990’ların sonunda Türkiye atlanarak ABD’ye yöneltilmeleri sonucu dışa taşan cemaat içi tartışmalar ve Nurettin Veren vakıası...

* AK Parti iktidarı ve belediyeleri ile ilişkilerde STK’lar yelpazesine yöneltilmesi gereken fon ve imkânlı projelerin üzerindeki inhisarları ve bu kanallarda kadrolaşmaları; ayrıca kamu kurumlarına eleman alımlarında kotaları sadece kendi elemanları ile doldurmaya çalışangizli ve paralel mekanizmalar oluşturmaları...

* 2008’de AK Parti’yi kapatma davası sürecinde, partinin kapatılması ihtimali karşısında yeni kurulacak partide riskli gördükleri Recep Tayyip Erdoğan’ın liderliğini devre dışı bırakmaya çalışmaları...

* 2010’da açığa çıkan KPSS soru hırsızlıkları ile ilgili güvenilirliklerinin tartışılmaya açılması; masum insanlar hakkında gündeme gelen iğrenç kumpaslardaki ilgili rollerinin olup olmadığı konusunun daha çok merak edilir ve sorgulanır hale gelmesi; sadaka-zekât, hayır ve himmet faaliyetlerinin mecrasıyla ilgili tabanlarında tartışmaların başlaması...

* Askerî darbe hedefli Ergenekon ve Balyoz dava dosyalarını bulandırıp suçluları, çoğunluğu suçlu olmaları mümkün görünmeyen sanıklarla iç içe geçirmeleri; Balyoz Darbe Planı Davasına müdahil olarak yer alan biz Müslümanlarda bile kandırılmışlık psikolojisi oluşturmaları... (Sonradan öğrendiğimiz ve aldığımız duyumlara göre polis-savcı/hakim-basın sacayağına dayanan bu tür paralel kumpaslar, TSK içindeki kripto elemanlarının üst rütbelere yükselebilmeleri için gerçekleştirilmişti. 15 Temmuz travmasıyla birlikte de bu duyumların gerçekliğini kavramış olduk.)

* Mavi Marmara eylemi karşısında Gülen’in Meclis Başkanı Bülent Arınç’tan da destek bulan İsrail yandaşı beyanları...

* Ergenekon ve Balyoz davası ile birlikte mahrem dinlemeler ve şantajlar gibi birçok cürümle anılmaya başlanan Hizmet Cemaati denilen bu çetenin 7 Şubat 2012 MİT Krizi, 2013 Gezi Olayları ve 17-25 Aralık Operasyonuna dayanan kısmi darbe planları esnasında, Cemaat’in

anlamaya çalıştığımız gücünün de üstünde hiyerarşik, gizli ve paralel olarak iş kotarmaya çalışıp çalışmadığını da tartışıp sorgulamaya başlamıştık...

* Oslo Görüşmelerini ifşa ederek, polis ve yargıdaki elemanlarıyla paralel tarzda KCK operasyonlarını infiale yol açacak şekilde çarpıtarak çözüm sürecini dinamitlemeleri; PKK'nin 6-8 Ekim kalkışmasına teşvik edici kapılar açmaları; Doğu - Güneydoğu illerine sürülen elemanlarıyla BDP ve HDP'nin, dolayısıyla da PKK'nin güç kazanmasına yarayan tutum, davranış ve komplolar içinde olmaları...

Gülenci çizginin analiziyle ilgili Abdurrahman Dilipak daha 23 Mayıs 1993'te *Yörünge* dergisinde şunları söylüyordu: *"Referanslarını ABD'ye götürenler, siyasi emellerini ABD'nin emelleri, şahsi menfaatlerini çok uluslu şirketlerin çıkarlarıyla tevhit edenler, ABD'nin ilah ve rablik iddiasını dışa vuran 'Yeni Dünya Düzeni'nin misyonerleri, müşrik karakter göstermektedirler."*

Ama 15 Ağustos 2016 gününün son saatlerinde karşılaştığımız kanlı darbe girişimi ve bu girişimin örgütlenmesinde koçbaşı olarak kullanılan FETÖ gerçeğinin açığa çıkan gücü, Hizmet Hareketi hakkındaki tüm bilgilerimizi ve tahminlerimizi de kenarda bırakan ya da basit kılan bir canilik ve ihanet tablosunun vahametiyle bizleri karşı karşıya getirdi. Bu darbe teşebbüsünün gücü ve kuşatıcılığı karşısında Cumhurbaşkanı Erdoğan bile onca üzerinde durmalarına rağmen FETÖ yapılanması ve tehlikesi karşısında *"atlatıldıklarını ya da aldatıldıklarını"* belirtmiştir.

Devlet istihbaratına, birebir yaşanmış öyküleri ve FETÖ yapılanmasının uluslararası şebekelere de entegre olan boyutuyla bilinmesine rağmen Erdoğan'ın ve Genelkurmay Başkanı'nın en yakınında yer alanyaverlerinin bile darbe teşebbüsünün aktörleri arasında yer almaları, vahametinin boyutunusergilemektedir. İstihbari ve adli takipte olmalarına, emir komuta zinciri dışındaki yapılanmalarına rağmen Türkiye darbeler tarihindeki bu en örgütlü ve planlı darbe teşebbüsü, başta Erdoğan olmak üzere Gülen hareketinin bâtını-mehdici çizgisini bilen ve takip eden herkeste ciddi bir aldanmışlık sendromu oluşturmuştur.

Ancak yaşanan şaşkınlıklar kadar darbeye karşı direnişle birlikte sessiz devrime yürüyen bir süreç de başlamıştır. Darbeye karşı ilk elde 28 Şubat İslami direniş sürecinin birikimiyle davrananlar; insani ve yerli olanı, ülkeyi, ülkenin kazanımlarını, fikrî ve dinî özgürlük ortamını koruma güdüsüyle veya sorumluluğuylokoşturanlar çağrısız olarak meydanlara adım atmışlardır. Ve R. T. Erdoğan'ın liderliğine farklı ideallerle İslami, insani veya "millî" anlamlar yükleyip, arayışlarını Erdoğan'ın liderliği ile cem eden kitlelerin onun çağrısı ile tekbir nidaları arasında ve salalar eşliğinde sokaklara taşmaları söz konusu olmuştur.

Türkiye'nin her yerinde darbecilere karşı 15 Temmuz gecesi meydanlara taşan başarılı bir intifada ruhu ile kucaklaştık. Bu ruh, siyasi merkezin topluma ve ümmete göre tasarlanmasını isteyen bir diriliş hamlesiydi. Bu ruhu, Kâbe imamının duası gibi tüm ümmet coğrafyasındaki diriler ve dirilişten yana olanlar kucakladı ve geleceği ile bütünleştirdi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 15 Temmuz direnişini Libya'nın, Irak'ın, Suriye'nin özgürleşmesi süreci ile paralelleştirmesi, ümmetin geleceği ile ilgili bilinçaltılarımızı tazeleyen

hayati bir mesajdı. Türkçü hareketin lideri Devlet Bahçeli'nin bile 15 Temmuz direnişinden sonra Halep'in, Gazze'nin dertleriyle hemdert olan açıklaması değişim potansiyelinin hangi istikamete akacağıının da habercisiydi.

Darbeler Sürecinde Dış Bağlantılar

Fethullah Gülen hareketi hakkında önceki bildiklerimiz ile bize aldatılmışlık ya da kandırılmışlık travması yaşatan 15 Temmuz Darbe Girişimi sonrası, FETÖ ve Gülen çizgisi hakkındaki bildiklerimizi yeniden gözden geçirip derlememiz gerekmektedir.

Bu camianın sonuç itibarıyla FETÖ ve darbe girişimi ile ortaya çıkan münafık tutum ve iğrenç komplolarını, örgütlenme derinliğini ve yerel-küresel vesayetle fiilî işbirliği içindeki hallerini birleştiren bir okuma içinde olmalıyız. FETÖ'nün Paralel Devlet Yapılanması (PDY) Türkiye'de darbe almıştır ama Paralel Din Yapılanması ile diğer ülkelerdeki hile ve desiseleri hâlen devam etmektedir.

Fantezi ve saçma komplo teorileri ile İslami uyanış ve toplumsal dönüşüm irademizi kırmaya çalışan şeytani tuzaklara tepkimiz hep oldu. Ama fantezi komplo teorilerine tepkimiz, Rabbimizin “keyd” ve “mekr” kavramlarıyla açıkladığı düşmanımızın hile ve tuzaklarını basiret, feraset ve hikmetle takip etme sorumluluğumuzu da çoğu kez zayıflatmaktadır. Tabii ki mekr ve keyd tarzı insanlığa ve Müslümanlara komplo kuranlar hep olacaktır. Bizler tuzak ve hilelerle ilgili haberleri “*fasıklar getirdi, komplodur*” diye geçiştiremeyiz. Rabbimiz fasıkların getirdiği haberi dinlemeyin demiyor, tahkik etmemizi istiyor. O halde, içinde olabilirlikle ilgili karineler bulunan komplo haberlerini de geçiştiremeyiz; onlardan tutarlı çıkartım çabalarımızı ne küçümsemeliyiz ne de öngörülü ihtimallerimizi mutlaklaştırmalıyız. Ancak İslami birikimimizi ve mücadele sürecimizi tasfiye etmek isteyen iç ve dış fasıkların komplolarına karşı vehim ve abartıya kaçmadan hikmet, basiret ve feraset ufkumuzu diri tutmalıyız.

15 Temmuz Darbe Girişiminde koçbaşı olarak kullanılan müfsid FETÖ örgütlenmesinin yırtılan maskesi, bu yapının 50-55 yıllık seyyaliyetler içinde Gladyo tipi örgütlenmeye dönüştüğünü ortaya koyuyor. ABD'nin 1950'lerde Yeşil Kuşak Projesi kapsamında Hristiyan kiliseleri birleştirmek ve Hristiyan-Müslüman diyalogunu gerçekleştirmek için küresel çapta kullanıp önünü açtığı MOON Hareketi gibi; 160 farklı ülkede 2 bin okul açıp ticari koridorlar oluşturan Gülen'in Hizmet Cemaati'nin de önünü açıp kullandığını da görmemiz gerekir.

ABD Merkez Kuvvetler Komutanı General Jolseph Votel, 15 Temmuz Darbe Girişiminden sonra *Wall Street Journal* gazetesine verdiği demeçte “*ABD'nin Türk ordusundaki yakın müttefikleri tutuklandı. Birçok Türk liderle ve askerî liderlerle ilişkilerimiz adına endişeleniyorum.*” diyebiliyordu. Bu girişimde Güleni ekibin koçbaşı olduğunu söylememiz, ABD çıkarlarıyla iltisaklı TSK'daki üst düzey işbirlikçi ve darbeci subayların varlığını yadsımaz; aksine FETÖ ile kurulan koordinasyonlarına işaret eder. Bu bağlamda da hemen darbe sonrasında *Hürriyet* gazetesinde darbe girişimi öncesi NATO subaylarıyla TSK yetkili generallerin 12 defa özel oturum yaptığı haberinin arka planı da irdelenmelidir.

15 Temmuz Darbe Girişimi sonrasında *New York Times* gazetesinde yazdığı makalede ABD Başkanı Obama'ya mesaj veren Gülen, *"Batılı demokrasilerin ılımlı Müslümanlara ihtiyaç duydukları bir dönemde, 'Hizmet' içindeki ben ve arkadaşlarım Batı'nın yanında yer aldık."* diyor. Aslında Gülen bu mesajıyla bizim ihanetiyle ilgili keşfetmeye çalıştığımız hususu, emperyal çıkarlar için Samirilik ve Belamlık bağlamında hizmete hazır olduğunu açıkça ilan ederek konumunu ifşa etmiş oluyor. Temel motivasyonunu esoterik/bâtını dinî telakki ve gaybi tecrübe iddialarıyla oluşturan, İslam'ın muhkem ölçülerine ve İslam ümmetinin varlığına ihaneti ifade eden bu yapının yıllardır dünyaya açılan boyutunu Kuzey Irak özelinde şöyle özetleyelim:

1991 Körfez Savaşı'nda ABD ve koalisyon güçleri yüzbinlerce Müslümanı katlederek Irak'ı biçimlendirmeye çalıştı. Bu süreçte Irak'ta özerk bölge haline getirilen Irak Kürdistanında Hizmet Hareketi, önünün açılmasıyla 1993'te Feza adıyla bir lise kurdu. Türkiye pratiğinde eğitim konusunda beceri kazanmış öğretmen kadrolarının istihdamıyla bu okul çekim alanı haline getirildi. Kaliteli eğitim imajı ile öğrencilerini Kuzey Irak Kürt bürokrasisinin, önde gelen eşrafin ve iş adamlarının çocuklarından sağladı. Yine Türkiye tecrübesinden kalkarak söyleyecek olursak, okul öğrencileriyle ilgilenmek kadar, öğrencinin gidişatını istişare etmek üzere öğrenci velileriyle diyalog kurulup olabiliyorsa evlerinde veya işyerlerinde ilişkiye geçildi. Çünkü Gülen'in öğretmenleri için öğrenciden daha çok velilerle kurulacak diyaloglar daha önemliydi. Böylece o ülkenin yüksek bürokrasi, eşrafı ve işadamlarıyla temas yolları oluşturulmuş olurdu. Irak Kürdistanında 2003 yılına gelindiğinde Feza Lisesi, kopyalanarak Işık Kolejleri adı altında 32 okula ulaşmıştı. Yani ne kadar öğrenci, o kadar üst düzeyde ilişki, ekonomik veya siyasi istihbarat demektir. "Hizmet" denilen büyümlü kelimenin en önemli açılımı da buydu. Ve tabii ki bilgi ve istihbarat toplamak hatta kamuoyunu yönlendirmek konusunda hizmetten en çok diyalog içinde oldukları CIA ve MOSSAD ajanları yararlanıyor olmalıydı.

Bu modelin 2 bini aşkın okuluyla özellikle 1999 sonrası ABD ile koordineli olarak 160 ülkeye kopyalandığını ve yüksek tabakaya hitap eden ilişki ağını görmeliyiz. Tabloyu bu perspektiften gördüğümüzde hem ümmet coğrafyasında "ılımlı İslam" adına dinî telakkilerin bâtınlilik istikametinde nasıl saptırılıp içeriksizleştirildiğini, hem Müslüman veya gayrimüslim ülkelerin siyasi ve ekonomik yönetiminin kılcal damarlarına nasıl nüfuz edilebildiğini kafamızda daha iyi canlandırabiliriz.

15 Temmuz direnişi bu işbirlikçi tahrifat ve sömürge aygıtının Türkiye'den eleman devşirme ve ümmetin çocuklarını saptırma ayağını inşallah büyük ölçüde kesmiştir. Ama Türkiye'de mayalanan bu inhıraf ve ihanet şebekesi, yine emperyal güçler tarafından önü açılarak şimdi de başka ülkelerden adam devşirmeye ve hem ümmet coğrafyası ile hem Türkiye ile dışarıdan uğraşmaya ve uluslararası vesayetin istihbarat ve operasyon gözcüsü olmaya devam edecektir. Bu bağlamda da ABD'nin, Türkiye'ye hitap ederken kullandığı tüm ikircikli beyanlarına rağmen, emperyal amaçları doğrultusunda kullanılmasını elverişli gördükleri FETÖ'nün ipini çekmesi beklenilmemelidir. Beklemek değil, bu ifsad ve ihanet hareketine karşı Türkiye'deki mücadeleyi, ümmet coğrafyasına ve diğer coğrafyalara taşımak gerekmektedir.

Sıra 15 Temmuz'da açığa çıkan Türkiye'deki intifada ruhunu, küresel intifadaya dönüştürebilmektedir.

“Gölge CIA” olarak bilinen ABD merkezli düşünce kuruluşu Stratfor, askerî darbe girişiminin Türk ordusuna büyük zarar verdiğini ve ordunun iç düzenini sağlayana kadar bölgenin dizayn edileceğini hesaplamaya başlamıştı. Konuyla ilgili Stratfor adına yazılan bir makalede *“Darbe ordu içerisinde bölünmelerin ne kadar ciddi bir hal aldığını ortaya çıkardı. Önümüzdeki günlerde Cumhurbaşkanı Erdoğan ve AK Parti TSK içerisinde büyük tasfiyelere başlayacak. Artık Ankara'nın politik güç ve ulusal strateji olarak orduyu kullanması oldukça güçleşecek.”* ifadelerine yer verildi. Ama 15 Temmuz direnişinin dayandığı sivil ve siyasi irade, OHAL ilan olunduktan sonra bu beklentiyi bozup adalet, özgürlük ve ümmet adına asırlardır beklenen devrimin basamaklarından sakince tırmanmaya başladı.

Mart 1923 I. Meclis, 27 Mayıs 1960, 12 Eylül 1980, 28 Şubat 1997 darbeleri ve 9 ve 12 Mart 1971 ve 27 Nisan 2008 Askerî Muhtıraları ve teşebbüsleri hep Batıcı ve Kemalist bir söylemle Kemalist resmi ideolojiyi ‘çevre’ye yani halkın ve Müslümanların kazanımlarına karşı tahkim etmek için genellikle de emperyal dış güçlerle uzlaşma içinde yapılmıştı. Bu darbe süreçlerinde TSK’yı ve Anayasa’yı yeniden dizayn etmek için gerçekleştirilen I. Meclis Darbesinden sonraki en önemli askerî darbe ise Kemalist sol yoruma açık 1960 darbesi olmuştu.

Özgürlüklere ve sol söyleme açık bir yorumla mevcut sistemi yani ‘merkez’i tahkim etmeye çalışan 1960 darbesinde ise TSK, büyük bir subay tasfiyesi ile NATO standartlarına uygun olarak yapılandırıldı. 1960 Darbesiyle MİT, TSK ve Dışişleri istihbarat birimleri de CIA ile paralel çalışır hale getirildi. Bu süreçte general ve amirallerin %90’ı, albayların %55’i emekliye ayrılarak ordudan tasfiye edilmiş ve yeni kadrolarla “Derin Devlet” dediğimiz sivil iktidara alternatif illegal ve ABD-NATO bağlantılı bir mekanizma oluşturulmuştu.

1980 Askerî Darbesinde ise sistemin sola açık eski uygulamasından güç kazanan işbirlikçi sosyalist eğilime ve İran Devrimi’nin İslami potansiyeli uyanışa itekleyen etkisine karşı, saptırılmış ve eklektik bir İslam algısını da kullanan Kemalizm’in sağ yorumu ön plana çıkartılmıştır. 1980 Darbesiyle ‘merkez’i tahkim etmek için başlatılan Türk-İslam sentezi söylemini de kullanan yeni düzenlemede, kendini kullandırmaya elverişli Fethullah Gülen Cemaati’nin önü açılmıştır.

Ama 15 Temmuz 2016’dakidarbeye karşı direniş süreci, belki 150 yıldan bu yana ilk defa içinde yaşadığımız toplumun ve ümmetin makûs tarihini değiştirerek askeriye’nin inisiyatifini sivil yönetime geçirmeye adım attı. Sivil alanın iradesi de 15 Temmuz’da meydanlara taşan halkın kimliği idi.

Vesayetten Kopma Süreci ve Kimliğimiz

Toplu olarak tekrar hatırlatacak olursak:

15 Temmuz Darbe Girişimi öncelikle Recep Tayyip Erdoğan karşıtlığı çerçevesinde 1960’da, 1980’de olduğu gibi iç vesayeti, doğrudan dış vesayete sığınarak yeniden Protestanlaşmaya

açık esoterik/bâtını bir dindarlıkla ve liberalleştirilmiş Atatürkçülük söylemiyle tahkim etme kalkışmasıdır.

Bu darbenin omurgası FETÖ/Hizmet Cemaatidir. Ancak bu yapı içeride gerek R. T. Erdoğan'a karşıt (yani yerel ve küresel vesayetten kopma ve Müslüman halklarla, ümmetle Türkiye'yi yeniden barıştırma/bütünleştirme çabalarına karşıt) bazı BÇG ve Ergenekon kalıntılarıyla, ayrıca ABD yandaşı çıkarıcı unsurlarla birlikte küresel vesayetin teşvikiyle işbirliği yapmış bir kalkışma olarak görünmektedir. Daha ilk elde 358general ve amiralden darbe girişimi nedeniyle 151'i tutuklanmış ve bazıları da emekliye sevk edilmiştir.

Bu 151 general ve amiralin kimlik çeşitliliği bu yargımızın izahıdır.

Aslında FETÖ grubu kendini bu darbe hamlesinin öznesi kabul etse de onlar dış vesayet açısından darbenin sadece iskeleti ve koç başısı konumundadırlar. Dış vesayet veya üst akıl denilen şey ise NATO'nun SSCB dağıldıktan sonra 1991 İtalya ve İngiltere'de yaptığı toplantılarında ilan ettiği İslamofobik tutumdur. Üst akıl, uluslararası sermayeye dayanan dünya müstekbirleridir. Arap Baharı'nı kırmak için Mısır'da yapılan 3 Temmuz 2013 Sisi darbesine açıkça darbe demeyen; sonrasında da destekleyen, kalpleri parça parça olsa da İslam düşmanlığında tek ümmet olan dünya egemenleridir.

Bu darbe teşebbüsünü büyük ölçüde 28 Şubat'tan akıp gelen İslami direniş ruhu, dindar vatandaşların fitri yiğitliği, bu ruhla mündemiç R. T. Erdoğan'ın muhtemel darbeye karşı komplocu suskunluğu veya sığınmacılığı teşvik eden mukaddesatçı-sığınmacı geleneği kıran *"Dik dur eğilme!"* ve *"Allah'tan başkasının önünde rükûa varmayız!"* tarzı telkinlerle direnişe hazırladığı sivil-resmi insanlarımız büyük bedeller ödeyerek kırmıştır.

İnsani ve İslami kazanımlar için teslim olmayan, haklarını savunmak konusunda sabır, sebat ve direniş silahını kuşananların iradesi darbecileri rezil etmiş; erdemli insanlar için hak ve adalet yolu açılmıştır.

Son derece örgütlü ve ilişki karinelerine baktığımızda emperyal güçlerle koordineli olduğu anlaşılan bu darbe planının çökmesinde ilk defa Rabbimizin gaybi yardımını görmeliyiz ve ona şükretmeliyiz. Bu konuda Rabbimizin gaybi yardımını celbeden çabalar için de dua etmeliyiz.

Direnişin bileşenleri de darbecilere karşı erdemi kuşanarak ve Rabbimizden yardım bekleyerek ilk anda meydanlara çıkıp tekbirlerle cesaret fitilini ateşleyen tüm mümin, mümine onurlu insanlar ve ülkesinin selametini ve adaleti önceleyenlerdir. Ve ölüm riskine rağmen sivil bir uçakla mücadele alanına inen ve ümmet coğrafyasının özgürleşme yolunda en önemli ümidi haline gelen Recep Tayyip Erdoğan'ın çağrısıyla alanlara koşan ülkesini, namusunu ve dinî kazanımlarını savunmaya çıkan dindar ve erdemli herkeştir.

Fikrî ve fiziki inşa etme imkânına sahip olacağımız gelecek günlerin özgürlüğünü, ülkemizi ve imkânlarımızı savunmak için darbecilerle verilen mücadelede toprağa düşen, canını feda eden tüm erdemli insanlara ve ayrıca İslami bilinçle şehadete koşan kardeşlerimize borçluyuz.

Rabbimiz inşallah ülke topraklarının vesayetten kurtarılması için; fitrat, adalet ve İslami kazanımlarımız için mücadele edenleri, tanıklık gösterenleri ve bu mücadelede toprağa düşenleri şehitlerle, sıddıklarla, Salihlerle birlikte haşreder.

Bu süreçte insanlığı ve ümmeti sevindiren, fitri ve İslami özgürlüklerimiz için yasakları, vesayeti, sömürüyü ve zihnî ifsadı defetmeye yönelik 15 Temmuz direnişimizin taşıdığı öz ve ortak payda, tabii ki çatışma anında semaya yükselen tekbirlerde ve minarelerden okunan salalarda içkindi.

Tabii ki sofistike bir mücadele anlayışı içinde şahitliklerle hak edilerek kazanılmamış kavramlarla soyut mücadele ve inşa hayalleri gören, mücadele tasarımı 14 asır öncesi damıtılmış kırsal alan kurgularına göre kuran bazılarının emperyalist ve bätini darbe kalkışmasına karşı yükseltelen 15 Temmuz direnişi için “Demokrasi için mi, Türk bayrağı için mi, vatan için mi çarpıştınız?” anlamına gelecek sorularını kuytu köşelerinden fısıldanmaları da bir gerçek.

Direnişi tekbirlerle ve salalarla yükselten ülke insanımızın, Müslümanlığımızın bu direniş sürecinde ve sonrasında da kullandığı bazı kavram ve sembolleri de tabii ki evrensel ölçümüz olan vahyî sabiteler eşliğinde ve resullerin sünnetleri bağlamında değerlendirmeliyiz.

Ama unutulmamalı ki verilen mücadele gelenekçi, ulusalcı, modernist telakkilerle elbisesi/kimliği kirlenmiş dağılan bir ümmetin mevcut haliyle yürütülüyor. Üstelik mücadele sahnesini bizim kuramadığımız verili sistemin içinde ve onların sahnesinde alan aça aça yürünüyor. Bir nevi iktidardaki Yusuf Aleyhisselam’ın pratiğinden ya da son Resul Muhammed Aleyhisselam’ın Mekke’de yerel ve küresel cahilî kuşatma şartları karşısında sistemin bazı araçlarını kullanmasından dersler çıkartılmaya çalışılıyormuş gibi, bazen isabetli bazen zaafli seyyaliyet içinde yürünüyor.

“*Zalimun*” dairesi içinden kurtarılmaya çalışılan ümmetin çoğunluğuna dokunulduğunda örtülü kalan fitri ve İslami hasretlerini hatırlayabiliyorlar. Önemli olan dokunabilmek, dokunabilmekteki tedricilik, usul ve adap ve sabikun olma yolunun becerisine sahip olabilmek. 15 Temmuz direnişi bu dokunuşun bir aksülameli.

Said Halim Paşa ülke toprakları üzerindeki insanlarımızın bin yıllık tarihinde bütünsel bir İslam’la karşılaşılmadığını bundan 100 yıl önce *Sebilürreşad*’da yazmıştı. Onun için bizim insanımızın yeniden imana davet eder gibi “*İslamlaştırılması*” gerekiyordu. Hem İslamlaşmak, hem var kalabilmek için zorbaya, zalime, işgale karşı savaş verebilmek gerekliydi.

Darbecilere sofistike yaklaşımlarla ve toplum gerçeğinden kopuk tavsiyelerle uyarıda bulunmak “*tevhidilik*” veya “*radikallik*” değildir. Tevhidilik geleceğe dönük bir slogan değil; bugün her türlü egemenin zorbalığına ve tuğyana karşı, tali konularla saptırılmadan karşı çıkabilmek, böylece bilinçlenme ve yeniden ümmet inşasıyolunu açabilmek mücadelesidir. Birileri onların sahnesinde/sarayında “*imanını gizleyen adam*” gibi bu istikamette yol alabilir; kimisi açık kimliği ile her türlü şirke ve iftiraya karşı adabı ve sakinliği içinde sabırla bir dalga kıran gibi vahyin şahitliğini yapmaya devam edebilir.

Sistem içi mücadelede fiilî olarak olalım veya olmayalım, bayrağın gönderini turalım veya tutmayalım, zaruret-i hamseden olan mal emniyeti içinde yaşadığımız ÷lkeye vatan diyelim veya demeyelim bu kavramları sofistike ezberlerle değil, tedriciliğı de gözeterek Kur'an, Sünnet ve Örf bütünlüğünde yeniden değerlendirmemiz gerekmektedir. Demokrasi, bayrak, vatan, şehitlik, vd... İnşallah onları da gelecek yazımızda ele alalım.

[Haksöz Dergisi Sayı: 305 - Ağustos 2016](#)

Kaynak: [Bâtını İfsad Süreci ve Karşı Devrimde Kavramlarımızın Fıkıhı - Hamza Türkmen](#)